

ÖTÖDIK RÉSZ

Verses gyülekezeti énekek

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased in the UK, and the number of people with a mental health problem who are in contact with mental health services has also increased (Mental Health Act 1983, 1990, 1994, 1997, 2003, 2007, 2010).

There is a growing emphasis on the need to improve the lives of people with a mental health problem, and to reduce the number of people with a mental health problem who are in contact with mental health services (Mental Health Act 1983, 1990, 1994, 1997, 2003, 2007, 2010). This has led to a focus on the need to improve the lives of people with a mental health problem, and to reduce the number of people with a mental health problem who are in contact with mental health services (Mental Health Act 1983, 1990, 1994, 1997, 2003, 2007, 2010).

The aim of this paper is to explore the experiences of people with a mental health problem who are in contact with mental health services, and to explore the factors that influence their experiences. The paper is based on a qualitative study of the experiences of people with a mental health problem who are in contact with mental health services, and explores the factors that influence their experiences.

The study was conducted in a mental health service in the UK, and involved interviews with people with a mental health problem who are in contact with mental health services. The study explored the experiences of people with a mental health problem who are in contact with mental health services, and explored the factors that influence their experiences.

The study was conducted in a mental health service in the UK, and involved interviews with people with a mental health problem who are in contact with mental health services. The study explored the experiences of people with a mental health problem who are in contact with mental health services, and explored the factors that influence their experiences.

The study was conducted in a mental health service in the UK, and involved interviews with people with a mental health problem who are in contact with mental health services. The study explored the experiences of people with a mental health problem who are in contact with mental health services, and explored the factors that influence their experiences.

The study was conducted in a mental health service in the UK, and involved interviews with people with a mental health problem who are in contact with mental health services. The study explored the experiences of people with a mental health problem who are in contact with mental health services, and explored the factors that influence their experiences.

The study was conducted in a mental health service in the UK, and involved interviews with people with a mental health problem who are in contact with mental health services. The study explored the experiences of people with a mental health problem who are in contact with mental health services, and explored the factors that influence their experiences.

Már hátrál az éjjel
Hálaadás reggel

Már hát - rál az éj - jel, Fel -
kel haj - nal - fény - nyel A szín - a - rany
nap. A hold fé - nye sá - pad, A
nap - me - leg á - rad, És új e - rőt ad.

2. A Fenségest hála Dicsérje, mert nála Hű oltalom van. Megóvott pokoltól, Sok rémtől, gonosztól Az éjszakában.

3. Most magasztal téged Víg reggeli ének: Fogadja az ég! Így könyörgünk hozzád, Hogy tőlünk ma orcád Ne távolodjék.

4. Te körülfogsz engem Jártomban-keltemben, Míg életem tart. A terveim látod, Ha tetszik, megáldod Szándékaimat.

5. Ha munkámhoz kezdek, Adj derűs, jó kedvet, És fogd a kezem! Jó gondolatokkal És nyíló ajtókkal Áldj meg kegyesen!

Szöveg: Philipp von Zesen 1641 – Fordította: Kertész Eszter. Dallam: Johann Georg Ahle 1671. [EG 444].

Hálát adok néked, mennybéli Isten

Reggeli imádság

Há - lát a - dok né - ked, mennybé - li Is - ten,
 Szent Fi - ad - nak, a Krisztus - nak ne - vé - ben,
 Hogy en - ge - met ez éj - jel meg - ó - riz - tél,
 Min - den ve - sze - de - lem - től meg - men - tet - tél:
 Tartsd meg, kér - lek, e na - pon is él - te - met,
 Bűn - től s min - den kár - tól ments meg en - ge - met!

2. Magam, Uram, ajánlom szent kezébe, Mind testem, lelkem vedd őrizetédbe, Szent angyalidat ne vedd el mellőlem, Szent Lelked se távozzék el éntőlem, Hogy vakmerő bűnöktől ma is menten Megőriztessék épen testem, lelkem!

Szöveg: Luther reggeli imája alapján Szenci Molnár Albert 1612. Dallam: 23. genfi zsoltár, GyLK 684. [RÉ 495,1–2].

Szívem megalázzván tehozzád megyek
 Reggeli általános könyörgés

Szí-vem meg - a - lász - ván te - hoz - zád me - gyek,
 E - lőd - be, Is - te - nem, hál' - a - dást vi - szek,
 Te szent Fi - ad ál - tal né - ked kö - nyör - gök.

2. Áldott légy, én Uram, hogy megtartottál, Bút és kárt ez éjjel rám nem bocsátál, Angyali sereggel oltalmam voltál.
3. Mai nap ezt velem cselekedd, Uram: Mindenféle bűntől magam óvhassam, Hitem jó gyümölcsét hogy meg ne fojtsam!
4. Ételem, italom mérsékelt legyen, Tobzódás, részegség ne nehezítsen, Hívságos gondolat bennem ne légyen!
5. Lányítsd meg énbennem az akaratot, Meg ne háborítsak ok nélkül jámbort, És haragtartásra ne adjak okot!
6. Magamat egészen néked szentelem: Kegyelmes oltalmad legyen mellettem, Szentlelked és igéd legyen vezérem!
7. Istenem, tenéked legyen dicsőség, A Szentháromságban ki vagy egy felség: Csak tégedet illet minden tisztesség!

Szöveg: Lőcse 1635 (?). Dallam: Kolozsvár, 1744 és Debrecen, 1774.
 [RMIÉ 5, RÉ 486].

Jön bíborfényű pirkadat
Vulpius reggeli himnusza

Jön bíborfényű pirkadat,
 Ébredsz ti szép világot.
 Úristen, haldaldicsér,
 Mert miniket éjjelemgévédteél.

2. Légy ma is vélünk, hú Urunk, E földön még vándorolunk. Oltalmad pajzsa úgy védjen, Hogy veszedelem ne érjen!
3. Úgy vezess minket, népedet, Ismerjük fel erős kezéd! Élünk szent neved fényében, Munkálkodj bennünk, Úristen!
4. Szentlélek, fegyelmezz minket, Igázd le ömberünket, Hevességében fékezd meg, Ki ne hívja ítéleted!
5. Gondviselőnk légy, Úristen, Támaszunk nagy szükségünkben. Terjeszd ránk gyöngéd áldásod, Gondjainkat csak te látod.
6. E nap is áldj meg munkánkban, Életünk minden dolgában! Fiadért, Jézus Krisztusért, Trónodnál közbenjárónkért.

Szöveg: Michael Weijße 1531 – Fordította: Kertész Eszter.

Dallam: Melchior Vulpius 1609. [EG 438].

Már kihunyt a szép nap fénye

Vulpius esti himnusza

Már ki-hunyt a szép nap fénye,
 Kö-rül-vesz az éj ső-tét-je.
 Fény né-künk Krisz-tu-sunk lé-gyen,
 Ne té-ve-lyeg-jünk az éj-ben!

2. Hála neked oltalmadért, Hogy minket kár, baj ma nem ért. Angyalaidal őriztél, Éltünknek így kegyelmeztél.
3. Mind, amivel megbántottunk, Bocsásd meg, irgalmas Urunk! Vétkeinket ne tartsd számon; Ne kerüljön el az álom!
4. Angyalod álljon őrt ébren, Hogy ne árthasson az éjen Semmi veszedelem nekünk: Őrizz meg, áldott Istenünk!

Szöveg: Nikolaus Herman 1560 – Fordította: Marschalkó Gyula. Dallam: Melchior Vulpius 1609. [EG 467].

A hold föl-kelt az égre

Ismert esti énekünk, Németországban használt dallamával

A hold föl-kelt az ég - re, A csil - la-gocs-kák
 ég - ve Pom-páz-nak fé-nye-sen. Az er-dő éj-szín, né - ma,
 Rét pá-ra-fo-na - dé - ka Fel-száll, s fel-hó-zik é - ke - sen.

2. Egész világ mi csendes, Az alkony fátyla repdes Gyengéd-bizal-masan. Akár szobánk homálya, Hol nappal jajgatása Álomba tűnik, elsuhan.

3. Isten, mutasd jóságod, Ne építsünk hívságot, Múló kis sem-miket: Add, hogy mind egyetértsünk, Színed elébe lépünk, Mind boldog, jámbor gyermeked.

4. Most hát az Úr nevében Pihenjete le szépen, Testvérek, hűs az éj. Hagyd büntető csapásod, Urunk, adj tiszta álmot! Beteg szomszédunkon segélj!

Szöveg: Matthias Claudius 1779 – Fordította: Weöres Sándor. Dallam: Johann Abraham Peter Schulz 1790. [EÉ 119; EG 482].

ISTENTISZTELETI ÉNEKEK

AZ ISTENTISZTELET KEZDETÉN

Ó, Istenünk, ez ünnepen Mi hálás szívvel

Hálaadás Isten házáért

796

Ó, Is - te - nünk, ez ün - ne - pen Mi há - lás szív - vel,
Száll bol - dog há - la - é - ne - künk, Mert itt adsz bé - két
köny - nye - sen Szent há - za - dért di - csé - rünk. A fá - jó
mi - ne - künk, Itt la - ko - zol te vé - lünk.
szí - vet eny - hí - ted, Szent asz - ta - lod meg - te - rí - ted,
Meg - e - lé - gí - tesz ben - nün - ket, El - tör - löd min - den
vét - kün - ket. Halld, Is - te - nünk, Ha száll fe - léd,
Ha száll fe - léd, A há - la bol - dog é - ne - két!

2. Mint szarvas forrás hűs vizét, Úgy szomjazzuk a te igéd, Az élet bő forrását. Szent hajlékodbba sietünk, Mert, Uram, téged keresünk, A te kezéd áldását. Szent házad édes otthonunk, Hol téged vígan áldhatunk, Hol új életre ébredünk, Mert te vagy utunk, életünk. Halld, Jézusunk, Ha száll feléd, ha száll feléd, A hála boldog énekét.

Szöveg: Túrmezei Erzsébet. Dallam: Szívből szeretlek, Jézusom, EÉ 362. [Karénekeskönyv I/112].

797

Adjunk hálát mindnyájan Az Atya Úristennek!

Hálaadás az evangéliumért

Ad - junk há - lát mind - nyá - jan Az A - tyá Úr - is -
ten - nek, És mond - junk di - csé - re - tet Mi te - rem - tő
Is - te - nünk - nek, Ki egy - be - gyűj - tött most min - ket,
Hogy ün - ne - pet szen - tel - jünk, És szent I - gé - jé - vel él - jünk.

2. Ó, kegyes Atya Isten, Te vagy Úr mindenekben, Ki megjelentéd magad Szent igédben itt e földön, És sok csudatételidben, A te áldott Fiadban, Mi kegyes Üdvözítőnkben.

[3.] Légy kegyelmes minékünk A te áldott Fiadért, Az Úr Jézus Krisztusért, Mi szentséges Megváltónkért, És ne állj bosszút mirajtunk A nagy hitetlenségnek Fertelmes sok bűneiért!

[4.] De szentelj meg bennünket, Bírj és segíts meg minket, Gerjeszd fel mi lelkünket És a mi gyarló szívünket, Hogy téged megismerhessünk, Segítségül hívhassunk, Néked hálaát adhassunk!

[5.] Ennyi sok romlásokban És sok vérontásokban, A kegyetlen ördögnek Ilyen sok nagy düheiben Tartsad meg a te táborod És te szent egyházadat, A te gyarló fiaidat!

6. Világosíts meg minket A Szentlélek Istennel, Hogy mindig tündököljék Bennünk az evangélium, És erősíts meg, Úristen, A te áldott Igéddel Minden tévelygések ellen!

[7.] Te igazgasd elméjét És minden tanúságát, Vezérelj útját, nyelvét Mi lelkipásztorainknak, És oktassad elméjüket A te szent beszédedet Figyelmesen hallgatóknak!

[8.] Tarts meg minden időben Minket az igaz hitben, És igaz értelmében A szent evangéliumnak; Légyen foganatos köztünk A te kegyes beszéded És minden jóra intésed!

9. Hogy sok népek tehozzád Megtérjenek bűnükből, És téged szolgáljanak Az ő szívükből-lelkükből; Hogy mindenek imádjanak, S csak téged tiszteljenek, Hogy örökké élhessenek!

Szöveg: Huszár Gál 1560. Dallam: Debrecen, 1774. [RMIÉ 11, RÉ 378].

KERESZTELŐRE

798

Keresztyén hitnek egy fundamentuma

Tanító ének

*Keresztyén hitnek egy fundamentuma A Krisztus Jézus, kinek hagyománya
A keresztségnek szent sákramentoma Anyaszentegyházban.*

A ke-reszt-ség-ben el-pe-csé-tel-te-tünk, Az ö-rök
Is-tent A-tyá-nak is-mer-jük, A Szent-lé-lek-nek
e-re-jét é-rez-zük, Krisz-tust fel-öl-töz-zük.

2. Mert mennyországba csak azok mehetnek, Víz-től, Lélektől kik újjászületnek, Bűnbocsánatra megkeresztelkednek, És kegyelmet nyernek.
3. Nem tiltatnak el innen a kisdedek, Az ígéletben mert ők is részesek: Istenük nékik ugyanúgy az Isten, Mint a szüleiknek.
4. Isten nevét is magunkra így vesszük, Hogy Atya, Fiú, Szent-lélekeknek hisszük, Örök frigyébe nevünket így tettük; Hát jól megbecsüljük!

[5.] Keresztyén szülők, gyermekeiteket Úgy tanítsátok, hogy higgyék ezeket: Három személyben az egy Istenséget, Úgy tiszteljék őtet!

[6.] Keresztyék és -anyák akik vagytok, A kisdedeket kik bemutatjátok Istennek, erre légyen nagy gondotok: Kezese-ik vagytok.

7. Dicsőség légyen Istennek érette, Hogy magát velünk így megismertette, El is pecsételt szent szövetségébe, Üdvözülésünkre.

Szöveg: Keresztyén hitnek, Bornemisza Péter énekeskönyve 1582, Szb. Dallam: Szent Dávid király háborúságában; Huszár Gál énekeskönyve 1574. [RMIÉ 21].

AZ ÚRVACSORA ELŐTT

Úr Jézus Krisztus, legfőbb Jó Az örök menyegző előképe

799

Úr Jé - zus Krisz - tus, leg - főbb Jó, Ke - gye - lem
El - jöt - tünk hoz - zád, Meg - vál - tó, Meg - hív - tál

kút - for - rá - sa, Sze - relmed di - csó - sé - gé - re És a mi
la - komád - ra,

lel - künk üd - vé - re Tes - ted és vé - red ven - ni.

2. Úr Jézus, készíts te magad E nemes műre minket, Szépséges díszruhádat add, Lelkeddel add erődöt! Méltass, hogy vendéged legyünk, S mint jó fák, beültetessünk Az örök mennyországba!
3. Te maradj bennünk, hogy benned Mindvégig megmaradjunk, Bűn s nyomor el ne űzzenek, Tőled ne távolodjunk, Míg vacsorád erejében Bemegyünk örök örömben Mennyei üdvösségbe.

Szöveg: Chemnitz, 1713 – fordította: Szb. Dallam: Görlitz, 1587, Drezda, 1593. [EG 219].

ÚRVACSORA UTÁN

800

Békességben, ó, Úristen
„Nunc dimittis”

Bé - kes - ség - ben, ó, Úr - is - ten, Szol - gá - dat el - bo -
csá - tod. Üd - vös - sé - ged, mint í - gér - ted,
Meg - lát - ják a po - gá - nyok. Mily vég - te - len
nagy ke - gye - lem: Fény - lik vi - lá - gos - sá - god.

2. Bár vagyok én koldusszegény, Gazdagon megvendégel, Táp-
lál kezed, gyógyít sebet Életnek kenyérével. Ujjongva szól irgal-
madról, Kit átjár e szent étel.

3. Szeretettel és hűséggel Bennünket köss jól össze! Szívem és
szám minden órán Jóságodat hirdesse, Míg vendégül látsz leg-
végül Az örök menyegzőre!

Szöveg: Friedrich Spitta 1898, Johann Englisch 1530 előtti Nunc dimittis-éneke
nyomán. – Fordította: Kertész Eszter. Dallam: Wolfgang Dachstein 1530 előtt.
[EG 222].

Krisztusnak vendégei
Elbocsátó ének

Krisztusnak ven-dé-ge-i, Men-je-tek el most békesség-gel,
Táp-lál-ta ő lel-ke-tek Szent tes-té-vel, vé-ré-vel.

2. Adjatok hálát neki Hűségéért és jóságáért, Éljetek minden napon Jó tanítványaiként!

Szöveg: *Benedicamus-szerű régi magyar ének, átdolgozta: Szb. Dallam: Mondjátok dicséretet, Debrecen, 1774. EÉ 276. [RMIÉ 19].*

Szent Ézsaiás így ír
Prófeciák

Szent É-zsa-i-ás így ír Krisztusnak szent szü-le-té-sé-ről,
Hogy egy vesszőszál fel-nö-ve-ke-dik Jessze gyö-ke-ré-ről.

2. Ennek gyökerén egy virágocska, úgymond, nevelkedik, Kin az Istennek, ő szent Atyjának lelke megnyugoszik.

[3.] Győzedelmesnek, nagy hatalmasnak, irgalmasnak vallja, A kegyelemmel és igazsággal őt teljesnek mondja.

4. Ezáltal lehet az Úristennel nekünk békességünk, Mert közbenjárónk szent Atyja előtt ő lesz majd minékünk.

[5.] Drága jószágot és örökséget szerez ő minékünk, Adósságunkat nagy gazdagsággal megfizeti értünk.

[6.] Igazságával mind e világot megítélni fogja, Mert Atya Isten az ítéletet kezébe bocsátja.

[7.] Nagy békességet, lelki örömet hoz ő e világra, Mert királyságot, nagy birodalmat vésszen fel vállára.

[8.] Általa léssen, hogy a bárányok a farkassal lagnak, Semmi bántások oroslánoktól nem léssen juhoknak.

[9.] Semmi félelmük keresztyéneknek ördögtől már nem lesz, Kinek Krisztusban van bizodalma, reménye el nem vesz.

[10.] Győzedelmének hatalmasságát valakik meglátják,
Krisztus Jézusnak isteni voltát mindazok imádják.

11. Nagy bátorsággal szegény bűnösök akkor könyörögnek,
Krisztus nevében lelki és testi ajándékot vesznek.

[12.] Az ő zászlóját felemelteti ő szent egyházában, És
szent igéjét prédikáltatja e széles világban.

13. Nagy vigasságunk, örvendezésünk légyen e gyermekben,
Mert üdvösségünk vagyon minékünk szent születésében.

*Szöveg: Szegedi Gergely, Várad, 1566. Dallam: Kolozsvár, 1744.
[RMIÉ 26, RÉ 311].*

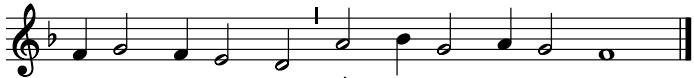
Jöjj, áldott nagy Királyunk!
 „Jöttöddel újítsd az Egyházat!”

Jöjj, ál - dott nagy Ki - rályunk, Szívünk csak té - ged vár.
 Ú - jít - sd meg szent egy - há - zad, A go - noszt úzd el már!

Add i - géd tisz - ta fé - nyét, Gyújt - sd fel

szí - vünk re - mé - nyét: Ó, Jé - zus, jöjj hoz - zánk!

2. Ha elcsügged a lelkünk, Te adsz reménységet, Ha megfárad a testünk, Elnyerjük erődet! Megváltónk, arra kérünk: Védjed, óvjad az éltünk! Ó, Jézus, jöjj hozzánk!

Szöveg: Rezessy László. Dallam: Krisztus, Atya Istennek Egyetlenegy Fia, GyLK 810. [Karénekeskönyv I/34].

Áldott az egek Ura
Ismert énekünk saját dallamával

Ál-dott az e-gek U - ra, Szent, i - gaz minden sza - va,
Mert Fi - át, ím, el-küld-te A mi üd-vös-sé-günk-re.

2. Serege az atyáknak És a szent prófétáknak Amit kívánt s hirdetett, Ím, mind beteljesedett.
3. Sion üdve, nagy Király, Érettünk a földre száll, Hogy legyen mi Megváltónk, Istennél közbenjárónk.
4. Jövel, gyengék ereje! Áldlak, üdvöm kútfeje. Jöjj, egyengesd te magad Én szívemhez utadat!
5. Szállj hozzám, dicső Király, Tőlem soha el ne válj, Jöjj, tisztítsd meg szívemet, Gyomláljad ki vétkeket!
6. Ó, élet Fejedelme, Ha eljössz ítéletre, Add, jobboldra juthassak, Mint híved megállhassak!

Szöveg: Heinrich Held 1658. Dallam: Frankfurt am Main, 1659, Halle, 1704, Johann Georg Stötzelnél 1744. [ÉÉ 142; EG 12].

Mint fogadjalak téged
 Ismert adventi énekünk sajtó dallamával

Mint fo - gad - ja - lak té - ged, Vi - lág reménysé - gét?
 Mint kö - szönt - he - tem fé - nyed, Mint si - es - sek e - léd?
 Ó, drá - ga Jé - zus, kér - lek, Te mu - tasd meg ma - gad,
 Hogy mi kedves te - né - ked, És ho - gyan vár - ja - lak!

2. Ha Sionod az útra Zöld ágat szórt eléd, Hadd zengje szívem húrja Tenéked énekét, Hogy frissen, bátran szálljon Tehozzád éneke, És szüntelen szolgáljon E földön életem!
3. Hogy megment, Jézus, engem, Mit tettél üdvömért, Mert láttad testem-lelkem Halálos ínségét! A béke szent országát Én elveszítettem, De jöttél, hogy az áldást Te visszanyerd nekem.
4. Mi készített, hogy értünk Elhagyd a mennyeket, És vállald emberlétünk? A mentő szeretet! Az egész nagy világot És sok sebet-baját, Mit irgalmad jól látott, Te így öleled át.
5. Vésd ezt szívedbe mélyen, Te bánkódó sereg! Túl csillagatlan éjen A hajnal közeleg! Ne csüggedj, Segítséged Ott áll ajtód előtt, És megvigasztal téged, Ha bebocsátod őt.

6. Eljön újra: megítél Élőket, holtakat. A benne bízó nem fél, Annak kegyelmet ad. Kelj fel, szép Napunk, várunk! Vígy országodba el, Hol mindörökké áldunk Új hálaénekekkel!

Szöveg: Paul Gerhardt 1653 – Fordította: Túrmezei Erzsébet. Dallam: Johann Crüger 1653. [EÉ 141; EG 11].

KARÁCSONY

Úristen veletek, Keresztyének, örüljete!

Megváltásunkra született!

806

Úr - is - ten ve-le-tek, Ke - resztyének, ö - rül - je - tek:

I - gaz hit - tel ha ti fel - ké - szül - te - tek,

Bű - ne - i - tek - ből ki - tér - te - tek.

2. Istennek szent Fia, E világnak Megváltója, Az örök kárhozatnak elrontója, Mennyszágnak is megnyitója.

3. Érettünk született, Bűn hatalma megtöretett, Égi Atyánkhoz utat ő épített, Érette vár az örök élet.

4. Ezen mi örülünk, Mert Krisztus a mi reményünk, Ha őbenne igazán, szívből hiszünk, Nagy bűneinkből kitérhetünk.

5. Higgyünk a Krisztusban, Atya Isten szent Fiában, Mi természetünknek újtójában, Bűnnek igaz megrontójában.

Szöveg: Huszár Gál énekeskönyve 1560. Dallam: Kolozsvár, 1744. [RMIÉ 35].

E nap nékünk dicséretes nap
Karácsony az üdvtörténetben

E nap né - künk di - csé - re - tes nap, Bi - zony vi - gas -
 ság - nak nap - ja, És üd - vös - ség - nek bi - zo - dal - ma,
 Mert szü - le - ték e nap né - künk mi vált - sá - gunk - ra

Refrén:
 A Krisz - tus Jé - zus, Is - ten - nek Fi - a. Á - ron - nak
 vesz - sze - je meg - vi - rá - go - zék, Tisz - ta szűz - től
 gyermek szü - le - ték, Mennye - i ki - rá - lyul né - künk
 a - da - ték, Krisz - tus Jé - zus - nak ne - vez - te - ték.

2. E gyermek volt a megígért mag A mi első atyáinknak, Ádám atyáinknak, Ábrahámnak, Kiben minden nemzetségek megáldatának, Örök életre feltámadának.

Refr.: Áronnak vesszeje megvirágozék...

3. Megtöreték e gyermek miatt Az ördögnek nagy hatalma, A halál, ördög, bűn országa, Megnyittaték mennyországnak erős kapuja, Istennek kedve mireánk szálla.

Refr.: Áronnak vesszeje megvirágozék...

4. Nincsen immár semmi félelmünk A mi nyomorúságinktól, Bűntől, haláltól, kárhozattól, Sem a Mózes törvényének kemény átkától, Ördögnek rajtunk nagy bosszújától.

Refr.: Áronnak vesszeje megvirágozék...

5. Hálát adjunk az Úristennek, Atya, Fiú, Szentléleknek, És örülünk mind e gyermeknek. Nagy örömet az angyalok nékünk hirdetnek, Dicsérvén Istent, így énekelnek:

Refr.: Áronnak vesszeje megvirágozék...

*Szöveg: Huszár Gál énekeskönyve 1560. Dallam: Kolozsvár, 1744.
[RMIÉ 31, RÉ 320].*

ÚJÉV (KISKARÁCSONY)

808

Ez esztendő't megáldjad
Hagyományos évkezdő énekünk

Ez esz-ten-dőt meg-áld-jad, Ez esz-ten-dőt meg-áld-jad
 Bő-ség-gel é - ke - sít-sed, Bő-ség-gel é - ke - sít-sed,
 Ke-gyel-med-ből, Úr - is - ten! Ál - da-nak té - ged,
 Te szent, ir - gal - mas Is - ten! Ál - da-nak té - ged,
 Kik la-koz-nak e föld-nek szí-nén, Még a pusz-ta he-lyek is
 Ál - da - nak, Jó - sá-go-dat di-csé-rik Víg kedv-vel.
 Mily bol-dog az, kit te meg-ál-dasz, Si-on nagy Ki-rá-lya.

Szöveg: Batthyány-kódex 17. század eleje; Lőcse, 1635. Dallam: Debrecen, 1774.
 [RMIÉ 36; Dt 160].

Elmúlt már az óesztendő
Újévi könyörgés

El - múlt már az ó - esz - ten - dő,
U - ram, te vagy di - csé - ren - dő,
Hogy eny - nyi sok ín - sé - günk - ben
Meg - tar - tál ez - i - de - ig - len.

2. Jó Atyánk, kérünk tégedet, Hogy kegyesen tarts meg minket,
És anyaszentegyházadat Mindenkor megoltalmazd.
3. Meg ne vond tőlünk igédet, Mi lelki eledelünket, Tévelygés-
től és bálványtól, Őrizz meg minden gonosztól!
4. Add, hogy a bűntől elálljunk, Szent, jámbor élethez fogjunk,
Régi bűnünk ne tekintsed, Adj áldott jó esztendőket!
5. Tedd te erőssé hitünket, Dicsőítsd bennünk nevedet, Így té-
ged örökké áldjunk, Az angyalokkal imádjunk!

Szöveg: Johann Steurlein 1588. ÚZMK. Dallam: Johann Hermann Schein Cantio-
nale, 1627. [EG 59; EÉ 178].

VÍZKERESZT

810

Krisztus, Atya Istennek Egyetlenegy Fia
 Krisztus ragyogása

Krisztus, Atya Istennek E-gyet-len-egy Fi-a,
 Jött kin-csé-ből szí-vé-nek, Mi-ként meg van ír-va:

Ő a haj-na-li csil-lag, Mely fé-nyes-

ség-gel vil-log, S nap-nál szeb-ben ra-gyog.

2. Miértünk emberré lett Időknek végére, Hogy el ne vesszünk már itt Istennél örökre. A halált lerontotta, A mennyet megnyitotta, Éltünk visszaadta.

3. Nevelj ismeretedben És szeretetedben, Hogy maradjunk a hitben, És járjunk lélekbén, Hogy amit tőled kaptunk, Már itt megköstölhassuk, Szüntelen szomjazzuk!

4. Te menny s föld teremtmője, Atyának ereje, Uralkodol örökké, Erődnek nincs vége. Fordítsd tehozzád szívünk, Igazgassad értelmünk, El ne tévelyedjünk!

5. Jóvoltodért te ölj meg, S támassz föl kegyesen, Az óembert te rontsd meg, Hogy az új élhessen! Boldogan itt a földön És mennyben majd örökkön Rólad elmélkedjünk!

Szöveg: ÚZMK 1743, átdolgozta: Szb. Dallam: 15. századból, egyházi változata: Erfurt, 1524. [EG 67].

Ó, Jézus, mi Üdvözítőnk
Krisztus áldozata a mi életünk

Ó, Jé - zus, mi Üd - vö - zí - tónk, Ki - ben
va - gyon hi - tünk, Ki mi - ér - tünk szü - let - tél,
És nagy ha - lált szen - ved - tél: Ir - gal - mazz mi - né - künk!

2. Elvetted rólunk haragját A te szent Atyádnak, Vérednek hullásával Engesztelődést hoztál: Irgalmazz minékünk!
3. Az ördögnek tömlöcéből, Kihoztál a bűnből, A halál köteléből, Megmentettél rabságból: Irgalmazz minékünk!
4. Te, ki bűn nélkül születél Tiszta szűz méhéből. Értünk válladra vetted Minden adósságunkat: Irgalmazz minékünk!
5. Bűnön, poklon és halálon Immár uralkodol, Az élet és kegyelem Hatalma te kezében: Irgalmazz minékünk!
6. Kérünk téged azért mostan, Tekints reánk mennyből, Kik hozzád esedezünk, És segítséget várunk: Irgalmazz minékünk!

Szöveg: Debrecen, 1602. Dallam: Kolozsvár, 1744 és Debrecen, 1774. [RMIÉ 41].

Ember, sirasd nagy vétkeket
Az ő sebei árán meggyógyulunk

Em - ber, si - rasd nagy vét - ke - det, Mert ér - te Krisz -
Tisz - ta és ked - ves Szűz - a - nya Szül - te őt ne -
tus a meny - nyet, El - hagy - va föld - re szál - lott.
künk, Má - ri - a, Hogy le - gyen köz - ben - já - rónk.
Hol - tak - nak a - dott é - le - tet, Meg - gyó - gyí - tott
sok be - te - get, Míg el - jött az ó - rá - ja,
Hogy ér - tünk ál - do - zat le - gyen, És min - den
vét - ket fel - vi - gyen A kí - nos ke - reszt - fá - ra.

2. Nagy hálát adjunk néki hát, Mert értünk vállalt kínhalált: Él - jünk úgy, mint kívánja. Vívjunk a bűnnel nagy csatát, Krisztus majd győzedelmet ád, Hallgassunk csak szavára! Tőle tanulj szeretetet, Ki értünk halált szenvedett, S így adott üdvösséget.

Ó, ember, nézd, a Golgotán Bűnödért mily ítélet jár: Gyűlölj meg minden vétket!

Szöveg: Sebald Heyden 1530 körül – Fordította: Dóka Zoltán. Dallam: 68. genfi zsolttár, Matthäus Greiter 1525. [EG 76, RÉ 68].

HÚSVÉT

E húsvét ünnepében

Hagyományos nagyünnepi énekünk

813

E húsvét ün - ne - pé - ben, E húsvét ün - ne - pé - ben
 Ki ér - tünk meg - holt Fi - át, ki ér - tünk meg - holt Fi - át

Di - csér - jük a nagy Is - tent, En - nek ö - rül - jünk
 Fel - tá - masz - tot - ta test - ben.

Szív - vel, száj - jal, buz - gó lé - lek - kel, Kik a Jé - zus - ban hi - szünk!

Ad - juk meg Né - ki a di - cső - sé - get! Vi - gad - junk,

Mi - ként a fák, fü - vek, vi - rá - gok Ú - jul - nak ö - röm - ben.

Szöveg: Batthyány-kódex 17. század eleje, Öreg Graduál 1636. Dallam: Ez eszterdőt megádjad, GyLK 808. [Dt 211].

Mind jöjjetek, örvendjeteK!
 „Resurrexit Dominus”

Mind jöj - je - tek, ör - vend - je - tek,
 Nagy ví - gan é - ne - kel - je - tek!
 Ím, kész már üd - vös - sé - ge - tek.

Refrén:
 Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,
 Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!
 Di - csé - rünk, Is - ten szent Fi - a.

2. Meghalt, de már feltámadott. Legyőzött bűnt és bánatot. Jer néki hálát mondjatok!

Refr.: Halleluja, halleluja, Halleluja, halleluja! Dicsérünk, Isten szent Fia!

3. Megvívta már a nagy csatát, Ki értünk adta önmagát, Szétzúzta poklok ajtaját.

Refr.: Halleluja, halleluja, Halleluja, halleluja! Dicsérünk, Isten szent Fia!

4. Isten Fiának zengjete Ujjongó hálaéneket, Ki ily nagy jót tett véletek!

Refr.: Halleluja, halleluja, Halleluja, halleluja! Dicsérünk, Isten szent Fia!

5. Csak téged áldjon énekünk, Szentháromság egy Istenünk; A földön s mennyben légy velünk!

Refr.: Halleluja, halleluja, Halleluja, halleluja! Dicsérünk, Isten szent Fia!

Szöveg: 1. vsz.: Medingen 1380 körül, 2–5. vsz.: Cyriakus Spangenberg (1568) a 14. századi „Resurrexit Dominus” nyomán. – Fordította: Dóka Zoltán. Dallam: Hohenfurt, 1410, Cseh Testvérek 1544, Wittenberg, 1573. [EG 100].

PÜNKÖSD

815

*E pünkösd ünnepében***Hagyományos nagyünnepi énekünk**

E pün-kösd ün-ne - pé-ben, E pün-kösd ün-ne - pé-ben
 Ki Szent-lel-két szí-vünk-be, ki Szent-lel-két szí-vünk-be

Di - csér-jük a nagy Is - tent, En - nek ö-rül-jünk
 Osz - to - gat - ja bő - ség - gel.

Szív-vel, száj-jal, buz-gó lé-lek-vel, Kik a Jé-zus-ban hi-szünk!

Ad - juk meg Né - ki a di-cső-sé - get! Vi - gad-junk,
 Mi-ként a fák, fü - vek, vi-rá - gok Ú - jul - nak ö-röm-ben.

Szöveg: Batthyány-kódex 17. század eleje; Öreg Graduál 1636. Dallam: Ez eszten-dőt megáldjad, GyLK 808. [Dt 237].

Adj, Úristen, nekünk Szentlelket!
 A Szentlélek ajándéka – a Szentháromság csodája

Adj, Ú - is - ten, né - künk Szent-lel - ket,
 Szent i - géd - ben é - píts meg min - ket,
 Ad - jad meg - is - mer - nünk ter - mé -
 sze - tün - ket, Te - kintsd meg szük - sé - gün - ket,
 kö - nyör - gé - sün - ket: Adj i - gaz hi - tet!

2. Te vagy Atyánk, örök Úristen, Kiben semmi kétségünk nincsen, Neveljed hitünket te szent igédben, Szent Fiadnak, Krisztusnak ismeretében, Üdvösségünkben.

3. Te vagy, Krisztus, mi Üdvözítőnk, Szent Atyádnál békesség-szerzőnk: Te vagy mi életünk, lakozzál bennünk; Hogy minden dolgunkban csak téged dicsérjünk És dicsőítsünk!

4. Ó, Szentlélek, így kérünk téged: Bátorítsad a mi szívünket, Vigasztalj meg minket, igazgass minket, Hogy hallván megért-hessük te szent igédet, Üdvösségünket!

Szöveg: Huszár Gál 1560. Dallam: Hallgass meg minket, EÉ 275. [RMIÉ 56].

A SZENTHÁROMSÁG DICSÉRETE

817

Szent vagy örökké, Atya Úristen

Hitvallás és dicsőítés

Szent vagy ö - rök - ké, A - tya Úr - is - ten,
 a ma - gas mennyek - ben, Ki te - rem - tet - té l
 és meg - tar - tot - tál e nyo - mo - rult test - ben.

2. Szent a mi Urunk, Úr Jézus Krisztus, kit értünk bocsátál, Kivel megváltál, hogy testünk miatt lelkünk el ne vesszen.
3. Szent a Szentlélek, ki az Atyával egy és a Fiúval, Aki vigasztal, és tanít minket az örök életre.
4. Szentség, dicsőség, légyen tisztesség a Szentháromságnak, Ki uralkodik egy Istenségben most és mindörökké.

Szöveg: Debrecen, 1602. Dallam: Kolozsvár, 1744. [RMIÉ 58, RÉ 241].

KERESZTYÉN ÉLETÜNK

Megbántunk, Isten, szüntelenül téged

A naponkénti megtérésről

818

Meg - bán-tunk, Is - ten, szün-te - le - nül té - ged,
Mert nem ó - riz - zük a te szent i - gé - det:
Sok bú - ne - ink - kel in - ger-lünk té - ge - det,
De ke - gyel - mes vagy, ne hagyj a - zért ben - nün - ket!

2. Mert mi, emberek, földből teremtettünk, A gonoszságra is hajlandók lettünk, Mennyeiekre nem igyekezhettünk, Mint fel-felvetett kő, a földre sietünk.

3. Hallgass meg azért, kegyelmes Úristen, Tekints mireánk, ki vagy erős Isten, Te Szentlelkeddel vigasztalj, Úristen, Hogy te szent ígéd legyen nagy becsületben!

4. Dicséret légyen néked, örök Isten, Ki reánk nézel most nagy kegyelmesen, És nem hagysz minket szent ígéretedben, De te meglátogatsz Szentlélek Istenben.

Szöveg: Huszár Gál énekeskönyve 1574. Dallam: Kolozsvár, 1744. [RMIÉ 79].

Megszégyenülni ne hagyd, Uram Isten!
Zsoltárszerű ének a gonoszt legyőző erőről

Meg - szé - gye - nül - ni ne hagyd, U - ram Is - ten,
Kik hoz - zád fut - nak min - den szük - sé - gük - ben,
Éj - jel és nap - pal jó - sá - god - ban bíz - nak,
Té - ge - det hív - nak, té - ge - det hív - nak.

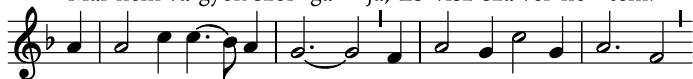
2. Mind szégyenítsd meg, aki gyűlöl téged, S önhatalmától remél segítséget! Térj kegyelmeddel hozzánk, szegényekhez, Né - künk kegyelmezz, nekünk kegyelmezz!
3. Légy menedékünk ellenségünk ellen, Szólj csak egy szót, és barátunk lesz menten, Úgy a kezéből kiesik a fegyver, Mozdulni sem mer, mozdulni sem mer.
4. Akiben bízunk, senki, Uram, nincsen; Hiába várnánk, hogy ember segítsen. Ha veled küzdünk, úgy leszünk erősek Ellen - ség felett, ellenség felett.
5. Te vagy a hős, te, aki értünk fárad, Mert te mented meg a te kicsiny nyájad. Bízva kiáltunk a Jézus nevében: Oltalmaz, ámen, oltalmaz, ámen!

Szöveg: Johann Heermann 1630, Szb. Dallam: M. A. von Löwenstern 1644. [EG 247].

A bűn, Istennek hála, Nem úr az éltemen
Ordass Lajos éneke a küzdelmes keresztyén életről

A bűn, Is - ten - nek há - la, Nem úr az él - te - men.
 Már nem va - gyok szol - gá - ja, És visz - sza - ver - he - tem.

Hű - sé - ges jó A - tyám Ke - reszt - sé - gé - be fel - vett,

És en - ge - met meg - men - tett A kí - nos Gol - go - tán.

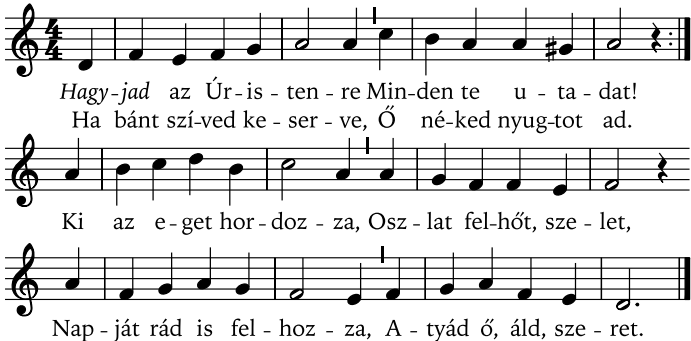
2. Azért híven megállok, Hisz' újjá szült engem. Erőt Uramtól várok, Övé az életem. Kegyelme így vezet: A bűn, ha csábít, támad, Azonnal szembeszállva A harcra kész leszek.

3. Könyörgő hittel várom És hívom Jézusom. Feléje, ím kitárom Ellankadó karom. Úr Krisztus, életem, Tevéled bármi érhet, Ha támogatni kérlek, A bűnt legyőzhetem.

4. Szent élet új ösvényét Hadd járjam én veled! Szívem ezernyi vétkét Ma is eléd tegyem! Vigyem keresztemet Nagy lelki éber - séggel És csöndes békességgel, Amíg te rendeled!

*Szöveg: Thomas Kingo (?) – Magyarul: Ordass Lajos fordításának felhasználásával
 Szb. Dallam: Hadd áldlak teljes szívből, EÉ 93.*

Hagyjad az Úristenre!
Ismert énekünk saját dallamával

Hagy-jad az Úr-is - ten - re Min - den te u - ta - dat!
Ha bánt szí - ved ke - ser - ve, Ő né - ked nyug - tot ad.

Ki az e - get hor - doz - za, Osz - lat fel - hót, sze - let,
Nap - ját rád is fel - hoz - za, A - tyád ő, áld, sze - ret.

2. Az Úrra bízzad dolgod: Könnyebbül a teher. Ezer baj közt is boldog, Aki nem csügged el. Minek a gond, a bánat, Mit gyöt-röd lelkedet? Az Istent kérd, imádjad, S megnyered ügyedet.
3. A te irgalmasságod Van rajtam, Istenem. Te jól tudod, jól látod, Hogy mi használ nekem. Sorsomat úgy intézed, Amint te akarod; Bölcs a te végezésed, Ha áld, ha sújt karod.
4. Utad van számtalan sok, Uram, és eszközöd; Reánk is szent áldásod Bőséggel öntözöd. Művednek akadály, Szünete nincs soha; Úgy teszel, mint kívánja Gyermeked java.
5. Bízzál, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond? Él még, ki annyi vészek Torkából már kivont. Bajaidból kiment ő, Szűnnek keserveid, Rád még a jó Teremtő Vig napot is derít.
6. Őbenne vesd halálíg Reményed horgonyát; Biztos révpartra szállít, Van néki gondja rád. Bár késik a segítség, S gyakran nem lelsz vigaszt, Eloszlik bú és kétség, Előbb, mint véled azt.

7. *Ő megcselekszi* végre Velünk azt, ami jó. Ösvényünk erőssége, Te vagy, Mindenható! Nehéz itt földi pályánk, Könny lepi és tövis, De örök pálma vár ránk, Utunk a mennybe visz.

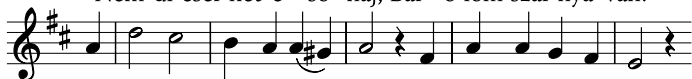
Szöveg: Paul Gerhardt 1653 – Fordította: Sántha Károly, Dt 370, EÉ 342. A vers-főkben a 37. zsoltár 5. verse. Dallam: Bartholomäus Gesius 1603. [EG 361].

Csak dallal, énekszóval Vagy áldandó, Uram?
Scholz László verse a szenvedő ember hitéről

822

Csak dal-lal, é-nek-szó-val Vagy ál-dan-dó, U - ram?
Nem di-csér-het-e só - haj, Bár ó-lom-szár-nya van?

Ha fáj-dal-mam ő-szin - te, Hi-szem, té-ged di-csér,

Bár oly sö-tét, hogy szin - te Pok - lok mé-lyé-ig ér.

2. Te úr vagy a sötétben, Úr a mélységben is. Ott vagy te vak két-ségben, Hol sátán törbe visz. Ha most homály terül rám Kiolt-va múlt hitét, Tudom, bár hallgatsz némán: A végső szó tiéd.

3. A végső szót kimondtad: A testté lett ígét. Nagy mélységből kihoztad, Él ő, s úgy von feléd. Ó, elrejtőző Isten, Kit ködfátyol fed el, Fiadra nézek hittel, S föllebben a lepel.

Szöveg: Scholz László. Dallam: Mint fogadjalak téged, GyLK 805.

A halál intésére

Ordass Lajos éneke a keresztyén ember reménységéről

A ha-lál in-té - sé - re Meg-szű-nik egy-szer - re
Az em-ber di-cső - sé - ge És min-den si - ke - re.

Mint a me-ző vi - rá - ga Jut gyors her-va-dás - ra,
A - mi-kor le - ka - szál - ja A ré - tet gaz-dá - ja.

2. A halált föl nem tartja A ragyogás, a csel, A világ sok aranya
Sem kápráztatja el. Érkezése óráját Sohasem tudhatjuk, Előle
ajtónk zárát Mi be nem csukhatjuk.

3. E bizonytalanságban Nagy ajándék a hit, E mulandó világ-
ban Minket az boldogít. Bár Ádám vétke rajtunk, Istenünk el
nem ejt, Hisz gyermekei vagyunk, Kiket el nem felejt.

4. Meghajtom hát a térdem, És Jézust imádom, És minden ne-
vek felett Az ő nevét áldom. Itt a halált legyőzte A véres Gol-
gotán, A mennyben mindörökre Áldását szórja rám.

5. Ha eljő élet-estem És a búcsúóra, Ha megfáradott testem El-
megy nyugovóra, Akkor van vigasságban A lelkem, s földerül,
Mert Isten országában Örömben részesül.

Szöveg: Hallgrímur Pétursson – Fordította: Ordass Lajos. Dallam: GyLK 821.

Az Úr nevében indulunk
Zarándokének

Az Úr ne - vé - ben in - du - lunk, Mu - tas - sa an - gya -
la u - tunk, Mint egy - kor né - pét ve - zet - te,
Szol - ga - ság - ból ki - men - tet - te, Szánj meg, U - runk!

2. Te vagy kísérlők, Úristen, Indulásban, érkezésben. Ösvényün -
kön világítasz, Oltalmat és védelmet adsz, Szánj meg, Urunk!
3. Ha magas hegyek, mély völgyek Vagy ínség távolít tőled,
Nem tévelyedünk végleg el, Továbbjutunk kegyelmeddel, Szánj
meg, Urunk!
4. Krisztus, te vagy az igaz út, Az üdvösségbe nyitász kaput.
Segítsd zarándokaidat, Kikért véredet áldoztad, Szánj meg,
Urunk!

Szöveg: Nikolaus Herman egy 12. századi zarándokének nyomán – Fordította: Ker -
tész Eszter. Dallam: Ez a szent tízparancsolat, EÉ 433. [EG 498].

